

Pomhaj Bóh

Časopis ewangelskich Serbow

Budyšin, januar 1997
lětnik 47

1

*Za lěto 1997
přeje Wam redakcija Pomhaj Bóh
wšo dobre, čitosc a strowosc
a Bože žohnowanje.*

BOŽE SKOVO ZA NAS

Jezus praji: Kajki wužitk by čłowjek měl, hdy by wšitkón swět dobył a zhubił so sam abo so sam wobškodził? Luk. 9,25

Tute hrono je hesło za 1997 a chce nas cyle lěto přewodźeć, štožkuli nas tež w přichodže wočakuje. Naše hrono so na nas měri, kiž smy wobčeženi z wjele problemami. Njehc zwišuju tute z našeje strowosću, z našim džělom abo z druhimi prašenjami našeho žiwjenja. Naše hrono so na nas měri, kiž pytamy česć, nahladnosť a při-póznaće. Wone so na nas měri, kiž so husto prašamy, hač to, štožsebi předewzamy, nam tež tyje a nam wužitk přinjesje.

Hrono chce nam prajić, zo nam strach hrozy. Měnju strach, zo naše wobsydstwo nas wobsedzi, to rěka, zo smy wot njeho přežara wotwisni. Možno pak tež je, zo naše přeča za wjac a přeco wjac bohatstwom nas čěrja, tak zo džělo jenož widžimy jako srědk za zasluženje prawje wjele pjenj. Při tym wobsteji možnost, zo druhich na bok stłóčimy, jenož zo bychmy my dale přišli. Jezus k temu praji: To wšo ničo njepomha, hdyž při tym naša duša čerpi. Přez tajke počinjenja njemóže sebi ničo swoje žiwjenje zawěsćić. Tež njehodži so z tym naše žiwjenje podlěšić abo wuchować. Tak móže čłowjek jenož swoju čłowjeskosć zhubić a z tym sebje sameho.

Woprawdźite žiwjenje tak jara wot tutych wěcow njewotwisuje. Wone so na druhich

wěcach rozsudzi. Woprawdźite žiwjenje rozsudzi so na tym, kak k Jezusej Chrystusej stejimy. A k njemu móže kóždy přińc. Tón, kotremuž je so w žiwjenju skoro wšitko poradžilo, ale tež tón, kotryž z prózdnyimi rukami přez žiwjenje chodži. Tón, kiž je w swojim žiwjenju zbožowny, ale tež tón, kotryž je w žiwjenju zwrěšćil. K Jezusej Chrystusej móže kóždy přińc. Wón kóždeho přiřwa.

To je troš za chudych a chorých a za wšitkich, kotřiž so z druhimi měrić njemóžeja. Štož „swět dobyć“ njemóže a štož w žiwjenju zmysł njewidzi, tón móže ke Chrystusej přińc. Wón njetrjeba zadwělować. Chrystus dawa našemu žiwjenju zmysł, kotryž dale saha hač wšě zemske kubła.

Tehodla móžemy so Bohu cyle dowěrić. Wšak njemy, zo nas ničo džělić njemóže wot Božeje lubosće, štožkuli nastež wočakuje. To je, tak sym přeswědčeny, za nas pomoc w nowym léce. Njetrjebamy so wjac tak jara starosćić. Jezus je w přédowanju na horje prajił: „Pytajće najprjedy Bože kralestwo a jeho prawdosć, a to wšitko budže wam přidate. Tehodla njestarajće so wo jutřiši džen; přetož jutřiši džen budže so wo swojestarać. Dosć je, zo ma kóždy džen swoju wobčežnosť.“ (Matej 6,33.34)

S. Albert

Cyrkej w Blunju.

Foto: W.

Wutrobny džak a zapłać Bóh wšitkim, kiž su w zašłym léce džělo mjez ewangelskimi Serbami podpěrowali, njehc je so to stało ze sobudžělom, z darami a podpěru abo z pokiwami w džěle začichim.

Serbska superintendentura

Budyšin. Sobotu, 9. nowembra 1996, wotmě so nazymska wokrjesna synoda we wosadnym domje na Hornčerskej. Hłowna tema bě zmysł a možnost ewangelskeje šule we wokrjesu Budyšin. Nastork bě lětuše załoženje ewangelskeho šulskeho towarstwa, kotrehož předsyda farar Frey z Huskeje je. Wpředsydstwje tež naš serbski farar Jan Malink sobuskutkuje. Hłowny zaměr je, zo so załoži ewangelska srjedźna šula w Budyskim wokrjesu.

Jako referent bě direktor Rainer Hoffmann wot ewangelskeho gymnazija „Johanneum“ z Wojerec přijěł. Wón nam na žiwe wašnje wo nastaću, wo kubłanskim nadawku, wo šulskej formje, ale tež wo problemach powědaše. Wsrjedźowěku běchu jenož cyrkwin-ske šule, a z časa reformacije je so ewangelska cyrkej jara za

wuwice šulstwa zasadźowala. W času socializma je SED wšě mocy zasadźila, zo so ateistiske a ideologiske wukubłanje w kubłanišćach přesadzi. Po nadpadach na wukrajnikow w septembru 1991 we Wojerecach bě přeče za ewangelskej šulu tu najsylniše w Zhorjelskej cyrkwi. Na přenje naprašowanje so 12 šulerjow a 20 wučerjow přizjewi. Po tym zo tež katolski biskop Huhn ze Zhorjelca wopyt gymnazija poruči, so hnydom 60 dalšich džěci přizjewi. Přenje rjadownje běchu w někotrych rumnosćach přjedawšje rozšěrjene wyšeje šule. Dokež bórže rumnosće njedosahachu, planowaše so nowotwar. Lětsa, 21. awgusta, bě tak daloko, zo so Johanneum poswjeći. W nim je možno, 650 šulerjow wukublać, a bórže so docpěje tuta ličba.

Što je to křesćanske na tej ⇨

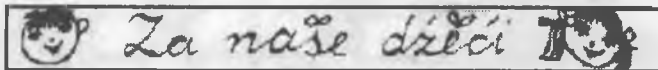
šuli? Johanneum, po Janu Krčenicu pomjenowany, chce być dobra šula, fachowje, ale tež čłowjesce. Prócuja so wo dobrou atmosferu a wo přecelny wobchad. Třecina šulerjow je ewangelska, třecina katolska a zbytna třecina je njecyrkwinska. Połojca šulerjow přichadza z města a druha połojca z wokoliny. Mjeza je někak pothodžinska jězba z čahom abo busom. Cyrkwinske lěto so ze wšelakimi Božimi službami a nutrnoscemi do šulskeho wobtoběha zapřija. Wjacore gymnazije we Wojerecach, dobry poskitk a swobodny rozsud za tutu šulu su dobry zakład. Bratr Hoffmann zwurazni, zo by po jeho mjenjenju derje było, hdy by tež ewangelska šula we Wojerecach za slabšich šulerjow byla.

Hłowne problemy su za šulu

financy. Wučerjo dyrbjja so rozumnje zaplaćić. Wuběr wučerjow je za direktora šule čežki nadawk. Ale tež šulske rumnosće dyrbjja w dobrym stawje a derje wuhotowane być. Tež fachowe kabinety su za dobrou wučbu třěbne. Šulske spěchowanske towarstwo ma 150 sobustawow a prócuje so runje na tutym polu wo podpěru.

W diskusiji so přitomni za založenje srjedźneje šule we wobstejacych rumnosćach wuprajichu. Namjet šulskeho towarstwa, šulu w Husce založić, so jenož zdžela podpěraše. Za dalše wuwice šule by lěpje było, městno w Budyšinje dostać, bě druhe mjenjenje. Předsydstwo wokrjesneje synody ma nětko nadawk, prócowanja towarstwa podpěrać a zwoprawdžić.

H.W.

Katka w zymje

Běše jónu mała myška. Rěkaše Katka a bydleše njedaloko wulkeje chěže z wulkej zahrodu. W lěću běše tam derje žiwa: Džěra, w kotrejž bydleše, běše chłódna, wona namaka přeco něšto k hrymzanju a móžeše svojich přecelow wopytać.

Ale bórže přinđže zyma, a Katka, kotraž běše hišće jara młoda, njewědžeše, zo dyrbi sej něšto k jědži nazběrać, hdyž njecha hlód tradać. Tak so sta, zo njeměješe ničo nazběrane, hdyž so přeni sněh saješe.

„Što dyrbjju jěsć? Sněh leži wysoko kaž murja“, skoržeše Katka.

Bórže ju hlód tak jara boleše, zo so rozsudzi, dońć k přecelej žurkej, wubudzić jeho ze zymskeho spara a jeho wo něšto k jědži prosyć. Myška Katka zwoblěka so čopy kabat a tołste wołmjane rukajcy. Wudrapa so ze swojeje džěry a poda so na puć. Ale hižo po krótkej chwilce započja zaso žaloscić:

„Hu, hu, hu, mi je tak zyma. Wětřík duje mi sněženki do mjezwoča, a při kóždej kročeli zajědu hač ke kolenam do sněha. Ow, kak je mi zyma!“

Tak předoby so hač k wulkej zahrodze. Ale ..., ale što bě to?

Runje před sobu wuhlada hornersku bětu horu ze sněha.

„Ow“, zadžiwa so Katka. „Tajke něšto njejsym jow hišće ženje widžala. To dyrbjju sej bliže wobhladać.“

A dokelž běše kaž wšitke myški jara wćipna, so hnydom do teho da. Najprjedy wobhlada sej horu ze wšěch bokow. To traješe chětro dołho, ale Katce to njewadžeše: Běše-li před krótkim hišće zymu mrěta, to so nětko z čoplotu pyrješe. Hdyž bě horu někotre razy wobešla, přeco hišće njewědžeše, što ma to być.

„Dyrbjju sej ju tež wot hornjeka wobhladać.“

Hnydom započja so na horu krosnić. To njebě scyła tak lochko, dokelž so jeje nožki přeco zaso wotsunychu.

„Je to dračina!“ swarješe myška. „A na kóncu ..., ale što je to ... kamjeń? ... ně ... wuhlo to je, a jow hišće jedyn kusk, a hišće jedyn ... přeco wjace hač cyle horje ... a što je to cyle hornjeka?“

Tak spěšnje kaž móžeše dokrosni so na wjeršk. Sněh so suwaše, a wětr tu hornjeka hišće bóle wuješe hač deleka, ale na to Katka z lutej wćip-

nosće njedžiwaše. Spóźna, hdže bě sej zalěžla: na sněhoweho muža. Wuhlada zerzawy hornca na hlówje, prut w ruce a wulku čerwjenu morchej srjedz mjezwoča.

„Je to rjenje jow“, wuwota Katka. „Tu bych chcyła wostać. Tu mam morchej k jědži

a pod horncom wěsty schow. Kajke to rjane bydlenje za mału myšku. Hura, hura, mam nowe bydlenje!“

Hnydom da so Katka do džěla. Hač do wječora bě hotowa a spokojom lehny so do noweho loža a wusny.

Madlenka Malinkec

Byrgle Njeswaćidlskeje cyrkwyje

Foto: priwatne

Lětsa ze „Serbskim busom“ do Delnjeje Łužicy

(Pokročowanje)

Serbska cyrkwe je w Wětošowje je přizemi z něhdže 70 kemšerjemi skoro połnje wobsadźena, na łubjach ničo njesedzi, tam bychy znajmjeńša hišće jónu telko městno měli. Wosadny farar Lischewsky je Němc a njemóže serbsce. Wón zahaji kemše w němскеj rěči takle: Džensa budu jenož serbske kemše, druhi króć po 60 lětach čišiny, džensa, 8.9.96, na dnju pomnika, smy to my němscy Němcy tym serbskim Němcam dołžni. Potom pokročowaše farar Juro Frahnow z Picnja w delnjoserbskej rěči z epistolu: „Chwal teho Knjeza, moja duša, a njezabudž, što je wón dobreho za nas činił“ (list na Romskich, 8. staw). Slědowaše spěw wot C. H. Purdy (1799-1885), přeloženy wot F. Kaulfürsta z Budyšina a fararja J. Frahnowa: „Kńez, pśes-to až we ruce žaržyš me...“, kotryž zaspěwachu J. Frahnow, knjez Werner, F. Kaulfürst

(wobaj z Budyšina) a knjeni Hana Pantowa z Drěnowa. Za swoje předowanje běše farar J. Frahnow wuzwolił słowo japoštoła Pawoła: Knježe, wotewr mój ert, zo bych twoje słowo chwalił! Budźce přeco wjeseli, přeco so modlće bjez přestaća! Předar wuzběhny, zo dyrbimy to zle z dobrým zarunać a zo dyrbimy zrudnych zawjeselić. My mamy wurěče, zo smy sami zrudni a zo njemóžemy ludžom rěčeć, ale měli sej Jezusa za přikład brać. W swěće, kiž ma telko złošće a njeměra, njemóžemy wjesela nasrěbać, tola pola Knjeza je to přeco móžno.

Za tych, kiž njeběchu delnjoserbske předowanje rozumili, wospjetowaše farar Frahnow najwážniše myšličky w němскеj rěči. Hižo mjenowany kwartet zaspěwa dalši kruch z přewodom knjeni Kusche a knježny E.-M. Becker na piščelach a na fleće: „Zywjenja lěta se nam minu, tak ako ↵

rěka k morju zo...“ Po zwučenj liturgiji zaspěwachu so zhrmadne kěrłuše a dalši porjad mšě scěhowaše.

Po zakončenju wobhladaču sej kemšerjo wustajeńcu, spěchowanu wot Załožby za serbski lud, a štož chcyše, móže tež coplej kofej wupić.

Serbske filmowe předewzaće je kemše filmowało, a wurězki su so sobotu, 19.10.96, w serbskim telewizijnym wysyľanju ORB pokazali. Po krótkej jězbje dojedźechmy k hosćencej „Česki wotpočink“ w Dabjach (wjesnym džělu Křišowa) a dachmy sej wobjed českeje kuchnje Vaclava Bileka derje zesłodźeć. Knjz Bilek, wobsedźer korčmy, je Čech a je tu před 25 lětami swoju mandželsku namakał.

Před wotjězdom stupi knjz Bilek do busa a so w českej rěči za wopyt podzakowa.

Přichodna stacija našeje jězby běše Serbski muzej w Choćebuzu. Sobudželaćerka muzeja, knjeni Klimanowa z Dešna, nas powita a powědaše krótko wo stawiznach muzeja, kiž je so 1986 založil resp. wotewrěl. Wón je wušoľ z muzeja delnjoserbskeho pismowstwa, kotrehož nastaje je z hłownej zaslužbu njeboh wučerja Jozefa Frencla z Rožanta. Knjeni Klimanowa wodžeše nas po rumnosćach w třoch poschodach a rozjasnješe eksponaty a wotmołwi wězo tež na prašenja.

Wobšěrna přestrěń je wěnowana fararjej Fabriciusej z Choćebuza. Wón založi w

l. 1706 přěnu čišćernju Choćebuskeho wokrjesa a wuda katechizm a Nowy zakon w delnjoserbsćinje. Dale staraše so wo to, zo so na wsach šule za serbske džěci založichu.

Doľhož běchmy w Choćebuzu, běše rjane wjedro, po puću do Hochozy so dešćowaše, ale zdobom swěćeše so bože slónčko. Jědźechmy přez město Picnjo, delnjołužiske centrum rybarstwa. Na žurli hosćenca w Hochozy čakachu na nas z kofejom a tykancom. Dachmy sej woboje zesłodźeć a potom zaspěwachmy sej rjad wobľubowanych serbskich spěwow. Ale nic předoľho, dokelž chcymy we 18.00 hodź. w Delnim Wujězdze wječornu nutrnosć swjećić.

Njetraješe doľho, a strowja-

chu nas wot praweho boka Wochozy a hrožachu wuhenje Hamorskeje milinarnje. Tola za nutrnosć njezbj wjace čas.

Krótko za Komorowom p. Klukša započachu nam naše lube mōdre Łužiske hory kiwać. Z ľeweho a praweho boka strowjachu cyrkwine wěže našich znatych domjacych wjeskow. Chasowčan A. Grofa organizowaše zběrku za šofera a podzakowa so jemu za wobľadniwu a wěstu jězbu. Wulki džak za cyľkownu organizaciju jězby a za přewod wupraji knjzomaj Handrijej Wirthej z Njeswaćidła a Gerhardej Wirthej z Budyšina. W Budyšinje so kōždy z kōždym rozžohnowa, přeješe wšo dobre a „da-li Bóh, widzimy so na klětušej jězbje zaso!“ H. Grós

Arnošt Grofa – Chasowski 75 lět

Arnošt Grofa narodzi so 16.1.1922 w Chasowje jako syn serbskeju burskeju staršeju Jana Grofy a jeho mandželske Emy rodź. Jenkec ze Strōže pola Hućiny. Tehdom bě jeho rōdna wjes tak dočista hišće serbska. Wón je dyrbjaľ nazhonić, kak je so Chasow přeněmćil. W „Rozhledze“ 1994 č. 10, str. 363 – 367 wo tym pisa.

W ľěće 1946, potajkim bōrze po druhej swětowej wōjnje, měješe Domowinska skupina w Chasowje 140 sobustawow, šesć lět pozdžišo hišće 75. Džensa ma skupina jenož 15 sobustawow. W ľěće 1973 – před 23 lětami – zastupi posledni A-šuler z Chasowa w Radworju do serbskeje rjadownje.

Grofa nježalošćiw, njetama Němcow ani liwkosć Serbow. Jehosłowasu měrne, bjez jěda, ale z nich začuwamy jeho bolostnu zrudobu, a my so z nim rudzimy. My křescenjo wěrimy, zo je Bóh sam wěčny, wšo zemske je zachodne – tež ludy, jich rěče a jich kralestwa. Knjejstwa Persow, Grjekow, Romjanow atd. su so dawno zhubile, nic pak jich mjena. Přeco hišće so zahorjamy za grjeksku a ľačonsku literaturu, jich rjany rěč a hłuboke mudrosće.

Njeh so tež Grofowy krótki

Foto: K. A.

nastawk wuchowa přichodnym stawam, zo bychu naši němscy potomnicy jōnu wědzeli wo našim zrudnym narodnym mrěću. Arnošta Grofowe mjeno njeh stej za wjele Serbow – nic wšak za wšitkich.

Na někotrych filmach wo serbskich cyrkwinskih dnjach a serbskich busach budže wón tež w pozdžišich časach widžeć, kak je mjez nami byl a z nami w čichej zahoritostći naše rjane ludowe spěwy a kěrłuše spěwaľ. Grofic swōjba je nětķ w 3. generaciji w Njeswaćanskim cyrkwinskih předstejerstwj zastupjena: džěd Jan Grofa, nan Arnošt Grofa a wnuk Jurij Grofa.

Lubemu jubilaraj přejemyz cyľej wutrobu wšo dobre, čilosć a strowosć, Boži měř a Bože žohnowanje, a wšitko, štož jom trěbne je na čěle a na duši a naposledku wěčnu zbožnosć.

Gerhard Wirth

Čitarjo pisaja

Přejemoj Wam a Wašim sobudželaćerjam žohnowane hodowne swjate dny 1996.

K nowemu ľětu 1997 přejemoj wjele zboža, doľhu strowotu, spokojnosć a Bože žohnowanje we Wašim zaslužbnym džěle za ewangelsku cyrkwe a za wudawanje „Pomhaj Bóh“. Wšo sej přečitam a sym informowany. Jara sodžakuju! Wšitkich Was strowju a přeju wšo najľěpše w l. 1997.

dr. Alois a Věra Vymľátlec

Drozy bratřa a sotry z Łužicy!

Sym Wam za připosľanje Wašeho časopisa Pomhaj Bóh jara džakowna. Rady dopominam so na časy, hdyž smōj z mandželskim pola Was přeby-

waľoj a z Wami spěwaľoj. Wšitko je jenož hišće kaž sōn. Před ľětom je mandželski na prawdu Božu wotešoľ a sym z Bohom sama. Strowju wšitkich sobustawow Wašeje cyrkwe a wšěch Was mam rady. Bóh tōn Knjz njeh Was wšitkich žohnuje a posyľnja, a přeju Wam měrne a rjane swjate dny naroda Knjeza Jezusa Chrystusa. Pomhaj Wam we wšem Bóh!

Waša sotra Božena Šulcová

Redakcija džakuje so Vymľátlec mandželskimaj a knjeni Šulcovej za lube přeća a přeje jim po tutym puću žohnowane a strowe nowe ľěto.

Z cyrkwinskeho žiwjenja

Magdebürg. Synoda Ewangelskeje cyrkwe cyrkwinskeje prowincy Sakskeje je za noweho biskopa tuteje cyrkwe 47ľětneho fararja Axela Noacka z Wolfena wuzwoľila.

Etiopiska. Mekane-Yesus-cyrkej w Etiopiskej měješe w ľěće 1995 wjace hać 1 840 000

sobustawow. To je porno 1991 rozrost wo 820 000 wosobow. Přirost tuteje cyrkwe so na aktiwitu lajikow wrōćo wjedže. Dokelž pak su nēkak 70 - 80 % wosadnych džěci a młodostni, kiž nimaja swōjskich dochodow a z tym cyrkej njemōžeja podpěrować, ma Mekane-Yesus-cyrkej tež financne problemy.

Synoda Ewangelskeje cyrkwe šleskeje Hornjeje Łužicy je ⇨

mjez druhim wobzamknyła, zo matej so cyrkwinskej wokrjesaj Rychbach a Rulany rozpušćić a tamniše wosady maja so druhim cyrkwinskim wokrjesam přirjadować. Dale so wobzamkny, tež z Wrocławskiej diecezu ew. cyrkwe Augsburgskeho wuznaća w Polskej partnerske počahajaj a so z ew. cyrkwu Českich bratrow prawidłownje zetkawac.

*

Dodawk: Bratr Jan Kasper je nam k swojemu wopisanju hodownych nałożkow w Čisku (PB 12/96) hišće připostał hrónčko, z kotrymž džěći swojich kmotrow Nowe lěto postrowichu:

Daj wam Bóh zbože k nowom létu, zo byšće strowi a bryšni wostali. Bóh tón Knjez wobradzi wam wšitko, štož k žiwjenju nuzne a wažne je, hnadny měr, krotu strowortu a Bože žohnowanje.

Powěsće

Berlin (epd). Berlinski farar Theodor Clemens (44) je so 17.11. w zwjazkowej stolicy za biskopa Europskeho bratrowstwa na Božej službě žohnował. K europskemu distriktej bratrowstwa słuša něhdže 32 000 wosadnych w Danskej, Němskej, Estiskej, Nižozemskej, Šwedskej a Šwicarskej.

Budyšin (epd). Za region Hornja Łužica je w Budyšinje 1. nowembra telefoniske dušepastyrstwo z džěłom započalo. Najprjedy su wšědne rěčne ho-

džiny wot 12.00 do 24.00 hodž. předwidzane. Docpěć móže so nowa služba w městnych syćach Kamjenc, Lubija Budyšin pod wosebitym čisłom 11101: Telefoniske dušepastyrstwo wotměni „telefon dowěry“, kotryž bě za pomoc pytacych zarjadowany, rjekny načolnik zarjadnišća Gerald Demmler napřećo epd.

Zarjadnišćo ma wokomiknje 25 čestnohamtskich sobudžěłaćerjow. Zo bychy so telefony dokoławokoło časnika wobsadzić móhli, dyrbi so ličba sobudžěłaćerjow na znajmjeńša 100 zwyżić.

Budestecy. Nimale štwórc lětstotka je so minyło, jako běchu w cyrkwinskim prjodkstejicerstwie pola nas Serbja zastupjeni. Na 1. adwence 1996 so na kemšach wozjewi, zo je młody serbski šewski mišter z Budestec Ch.-M. Tarank (nar. so 13.4.69) woleny, nic zwołany. Wosebje so wjeseli mała serbska wosada, a přeje jemu Bože žohnowanje při wšem skutkowanju za dobro našeje wosady.

Njeswaćidło. Po tym zo je so 1996 naša cyrkej znutřka jara rjenje wobnowiła, zaklinčachu 1. adwenta 1996 k składnosći zapokazanja noweho cyrkwinskeho předstejerstwa zaso znowa naše dočista zwuporjedzane pišće.

Wone su so 1950 wot znateje Budyskeje firmy Eule zatwarili. Za tutón čas běchu to jara dobre pišće a so hrajach lochko, dokelž maja pneumatisku trakturu, nic kaž hewak husto mechanisku. Špak tutech pišćelow leži w tym, zo je pohibowacy džěl wentila kóždeje pišćalki z kože. Z časom so koža kwěka a potom sej powětr druhe puće pyta a posluchar pytnje, zo tam a tu něšto sobu wuje, štož poprawom k hudźbje njesluša. Naposledk móžešćej so wot 20 registrow jenož hišće dwaj wužiwać. Wot wšěch 1 060 wentilow dyrbjachu so tute kože ponozić, za to pak je trjeba, pišće dočista rozebrać. Při tym je so wězo wšitko přehladało a tež něšto přečiwo čerwjam w drjewje činiło. Wšě tute džěta su so wustojnje wuwjedli, a wosadni

su je z pjenježnymi darami derje podpěrali, ale bjez podpěry krajnjeje cyrkwe njebychmy tutu wobšěrnou renowaciju móhli započěć a skónčić. Nimo našeje kantorki Claudije Wićazoweje je tež jejna sotra Ma-

rión Mikelec z Kumšic, kotraž tuchwilu studuje w 5. lěće cyrkwinsku hudźbu, swjēdzenske kemše wobohaćila. Njeh klinča pišće, Bóh chcył dać, dotho k jeho česći a kemšerjam k spodobanju. **H. W.**

Přeprašujemy

01.01. – Nowe lěto

11.45 hodž.

nutrnosć w rozhłosu (sup. Albert)

13.30 hodž.

kemše w Budestecach (sup. Albert)

04.01. – sobota

14.30 hodž.

wosadne popołdnje w Malešecach (sup. Albert)

05.01. – 2. njedzela po hodžoch

10.00 hodž.

kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje na Michałskej (sup. Albert) w samsnym času Boža služba za džěći kemše w Njeswaćidle (farar na w. Feustel)

10.00 hodž.

11.01. – sobota

14.00 hodž.

wosadne popołdnje w Hodźiju (sup. Albert)

12.01. – 1. njedzela po třoch kralach

8.30 hodž.

kemše z Božim wotkazanjom w Porsicach (farar Malink)

11.45 hodž.

nutrnosć w rozhłosu (farar Malink)

18.00 hodž.

kemše w Smječkecach (sup. Albert)

19.01. – poslednja njedzela po třoch kralach

15.00 hodž.

wosadne popołdnje we Łazu (sup. Albert)

25.01. – sobota

14.00 hodž.

wosadne popołdnje w Klětnom (sup. Albert)

26.01. – 3. njedzela do póstneho časa

10.30 hodž.

kemše w Spalach (sup. Albert)

11.45 hodž.

nutrnosć w rozhłosu (sup. na w. Wirth)

01.02. – sobota

15.00 hodž.

wosadne popołdnje w Delnim Wujězdze (sup. Albert)

02.02. – 2. njedzela do póstneho časa

10.00 hodž.

kemše w Budyšinje na Michałskej (sup. Albert)

13.30 hodž.

w samsnym času Boža služba za džěći kemše z Božim wotkazanjom w Budestecach (sup. Albert)

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow. Rjadowe Serbska přédarska konferenca. – Domowina-Verlag GmbH, Tuchmacherstraße 27, 02625 Bautzen. Redaktor a skazanki: sup. Siegfried Albert, Jerjowa 15, 02625 Budyšin, tel. 03591/481280. – Sadžba: Serbske Nowiny Budyšin, čišć: Serbska čišćernja tzwr w Budyšinje. – Wuchadža jonkróc za měsac. Přinoški a dary na konto: Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen, Nr. 1 000 028 450, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 85 550 000